

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórház I.r., a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat II.r. felpereseknek a dr.Nemes Dénes ügyvéd által képviselt Országos Tisztifőorvosi Hivatal alperes ellen területi ellátási kötelezettség módosítása tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertességének érdekében beavatkozott a dr.Izsóné dr.Jakab Judit ügyvéd által képviselt K. Város Önkormányzata - a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. június 29. napján kelt 12.K.23.478/2009/13. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.23.478/2009/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I-II.r. felpereseknek 20.000-20.000.- /azaz húszezer-húszezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A 2008. január 1.-jei adatok szerint 55 fős lakossággal rendelkező V. község polgármestere 2008. december 8. napján kezdeményezte az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Észak-magyarországi Regionális Intézeténél /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/, hogy a K. Városi Önkormányzat Városi Kórház egészségügyi szolgáltató helyett a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórházhoz tartozzanak.

Az elsőfokú hatóság megismételt eljárásban 2009. augusztus 25. napján kelt 1322-16/2009. számú határozatával V. Község Önkormányzatának 2009. január 23. napján érkezett kérelmét, melyben

a község fekvőbeteg szakellátása tekintetében a D. Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum /a továbbiakban: DE OEC/ K. Kórház Kft. ellátási területéből kiválva a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktatás Kórház /a továbbiakban: I.r. felperes/ területéhez kívánt tartozni, elutasította. A határozat megállapította, hogy a megismételt eljárásban DE OEC K. Kórház Kft. fenntartója a D. Egyetem, és az I.r. felperes fenntartója a II.r. felperes, nem tudtak megegyezni az ellátási terület módosításában, s mivel az ellátási terület módosítása folytán az érintett településen élők szakellátáshoz való hozzájárulása nem javult volna, ezért a kérelmet az egészségügyi ellátó rendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény /a továbbiakban: Eftv./ 5/B. § /4/ bekezdésének a/ pontja alapján elutasította. A határozat indokolása részletesen rögzítette és vizsgálta az M. és K. városok megközelíthetőségét, betegforgalmi adatokat összehasonlította, az ágyszámok, a szakmai szervezeti egységek száma, képviselt szakmák száma, ellátási terület lakosságának felhasználásával mutatókat képzett, és megállapította, hogy ezekre, illetve a szakmánként más progresszivitási szintekből, a jelenlegi ellátási területek nagyságából fakadóan az egy főre jutó kapacitásviszonyokból származó különbségek miatt az ágyszám, ellátási terület, sürgős felvételek száma, az esetösszetételi index /CMI/, valamint a várólisták összevetése alapján az volt megállapítható, hogy a megyei kórház - azaz I.r. felperes - nagyobb arányú leterheltebb betegforgalommal rendelkezik. Figyelemmel volt arra is, hogy a K. Kórház az egyes progresszivitási szint vonatkozásában tud-e ellátást nyújtani, míg a II. és III. progresszivitási szint vonatkozásában továbbra is az I.r. felperes ellátási kötelezettsége érvényesül /2007. évig az I.r. felpereshez tartozott a terület, ezt követően került a K. Kórházhoz./

Az I.r. és II.r. felperések fellebbezése folytán eljáró alperes 2009. október 15. napján kelt 3637-8/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az I.r. és II.r. felperes keresete folytán eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az ítélet megállapította, hogy az alperes, illetve az elsőfokú hatóság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 2. § /3/ bekezdését, 50. § /1/ bekezdését, és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 339/B. §-át. A hatóságoknak az eljárásuk során azt kellett vizsgálni, hogy az Eftv. 50/B. § /4/ bekezdésének a/ pontja értelmében V. község lakosságának a szakellátáshoz való hozzájárulása javul-e avagy sem. Megállapította, hogy a határozatból

nem derül ki egyértelműen, hogy mely szakellátások azok, amelyek az ellátási terület módosításával érintettek, illetőleg, hogy ezeken belül melyeket vizsgálta a hatóság. A bíróság álláspontja szerint valamennyi ellátási terület módosítására irányuló kérelemmel érintett fekvőbeteg-szakellátás tekintetében a rendelkezésre álló szakmai információk összehasonlításának, az egyes szakellátások tekintetében levonható következtetések összegzésének, azon adatoknak és információknak, amelyek alapján a tényállás megállapítására sor került, az ügyfelek számára megismerhetővé tétele szükséges a megalapozott döntés meghozatalához. Ezáltal tűnik ki a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége és a mérlegelés szempontjai. Mindez nem jelenti azt, hogy a hatóságnak valamennyi adatot automatikusan a határozat indokolásában meg kell jelenítenie, de nem nélkülözhető az egyes szakellátások szempontjából az összehasonlítás alapját képező adatok lényegi ismertetése, az ezen adatokból levont következtetések, és az ennek folytán meghozott döntés indokainak részletes ismertetése. Fontos szempont az egészségügyi intézmény megközelíthetősége, e körben nem elegendő pusztán a V. község felől M. és K. városok közötti tömegközlekedési menetrend vizsgálata, hanem a két városba történő eljutást követően vizsgálni kell, hogy az adott városon - M.-en, K.-án - belül helyi közlekedéssel a kórház épülete milyen módon közelíthető meg. E körben vizsgálati szempont lehet az is, hogy mennyibe kerül V. községből a megyei kórházba, illetőleg a K. Kórházba - akár vonattal, akár autóbusszal - eljutni.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a felülvizsgálati kérelem tartalma szerint a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 339/B. §-át, az Eftv. 5/B. § /4/ bekezdésének a/ pontját, mert az elsőfokú bíróság e rendelkezéseket tévesen értelmezte, ebből következően a Pp. 206. § /1/ bekezdését megsértve téves, logikailag ellentmondó ítéletet hozott. Az alperes nem sértette meg a Pp. 339/B. §-át, mert a határozatában a statisztikai adatokat, a működési engedély szerinti státuszt, az ágyszámot, a megközelíthetőséget vizsgálta, a tényállást feltárta, a mérlegelés szabályait betartotta. A rendkívüli adatmennyiségre figyelemmel minden adatnak a határozatban való rögzítése nem várható el.

Az I.r. és a II.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelmeikben egyaránt a jogerős ítélet hatályban tartását kérték.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, azokat

mindenben helytállóan alkalmazta, értelmezte és megalapozott ítéletet hozott. A Legfelsőbb Bíróság a következőket kívánja kiemelni az alperes felülvizsgálati kérelme kapcsán:

Az Eftv. 5/B. § /4/ bekezdésének a/ pontjában foglalt feltétel körében a hatóság az ellátási terület módosítása iránti kérelem kapcsán vizsgálni köteles, hogy a módosítás az érintett településen élők szakellátáshoz való hozzájutását javítja-e. A szakellátáshoz való hozzájutás vizsgálata során figyelembe kell venni azt, hogy a módosítást kezdeményező településen élők milyen módon juthatnak hozzá az adott szakellátáshoz. E tekintetben nemcsak a szakellátás ellátási színvonalának van jelentősége, hanem annak is, hogy mennyi idő alatt, és milyen módon tudják a lakosok az ellátást igénybe venni a másik intézményben. A közlekedési viszonyok tekintetében a felperesek kellően alátámasztották, hogy e kérdés teljes körű tisztázásra nem került sor.

A felperesek hangsúlyozták továbbá, hogy a releváns körülmények között a várólista vonatkozásában a finanszírozási kérdéseket is figyelembe kell venni, nem lehet abból közvetlenül a személyi és tárgyi feltételek hiányára következtetni. A Legfelsőbb Bíróság is egyetért azzal, hogy a hatóság által az I.r. felperesre megállapított leterheltebb betegforgalom, a jelenlegi ellátás veszélyeztetettsége nem lehet elsődleges elutasítási ok, főként akként nem, hogy az ezzel kapcsolatos megállapítások vitatottak, az alapul fekvő tényállás hiányos, tisztázatlan. Egyik szempontként az I.r. felperes és a jelenleg ellátást nyújtó intézmény szakmai adatainak összehasonlításával lehet állást foglalni arról, hogy a szakellátáshoz való hozzájutás javul-e az ellátási terület módosításával. Ennek csak egyik alszempontja lehet, hogy a megnövekedett betegforgalom ellátására az adott intézmény képes-e a fentiekben is kifejtettek figyelembevételével.

Az alperes a jogerős ítélet új eljárásra adott iránymutatása kapcsán alaptalanul vitatta, hogy a határozatban nem kérhető számon a rendkívüli adatmennyiség feltüntetése. Az elsőfokú bíróság nem valamennyi adat, csak a releváns adatok feltüntetését írta elő, azokét, amelyeket az alperes értékelni kíván, és amelyekből következtetéseit az Eftv. 5/B. § /4/ bekezdésének a/ pontja szerinti feltétel fennállásának vizsgálatához levonja.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által a vizsgálandó szempontok részben feltáratlanságára vonatkozó megállapításával, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő alperes a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján köteles a felperesek jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes személyes illetékmentessége miatt a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 6/1986./VI.26./ IM

rendelet 14. §-a alapján a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2011. június 14.

***Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó
bíró, dr.Tóth Kincső sk. bíró***